

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Femte Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 189. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030264505568.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Den Sølf Tromete-Stool, Sølf-bordet dig til ynde,
Guld-slagen første-stool med Perle stucken hynde,
Der oc behager dig Credents' of Guld det reene,
Belagdt saa konstelig med dyrbar ædel Steene,
In *summa*, op oc ned, tverts, langs du maat spatsere,
See idel Herre-pral, see idel Konning-ære:
Dog alt det døde Guld, hver Ædelsteen hin skønnist',
Al Liif-løs Herlighed, ved lefvend' øj' eet eenist'
At lignis er ej værd. Thi liden Fugl paa qviste,
Med søde discant-neb kand HERren meer forlyste,
End al det røde Guld oc alle Perler døde:
Tag Liif oc Lefnet bort, strax Verden ligger øde.
Da hafd' oc Gud forgef's optændt den aften silde,
Paa det blaa-høje loft de mange skønnest' ilde,
Oc Markerne beklædt med Træer oc Urter grønne,
Fra Luften Ilden skild, fra Vandet Land det skønne,
Om hans Almæctighed ej hafde sig betænket,
Oc somme Creatuur det Liif oc Lefned skenket,
Som døde Legemer med Ære skuld' indtage,
Besidde Land og Vand, i Luften reise fage.
Hvorfor Gud bryder ud (nu vaaningen er rede)
Med Liif i Elf oc Aa, med Liif i Strand hin brede,
Med Liif i Luften blaa, som vi nu faa' at høre,
Før vi til hviile gaae, paa dagen end' at giøre.
Saa træder nu herfor, i Floode-borgre mange,
Som under bølgen blaa, foruden Fødder gange,
Flak-næsed *Nerei* Qvæg, kaad-findig Creatuure,
Du blaa-glassyred Diur, Skel-pandser-klæd natuure,
Her frem! du alting maat mig u-forduldt berette:
Hvo er din Skaber-mand? Hvo dig din boolig sette?
Hvo er ledsager din i u-bekændte Lande?
Oc hvo hæer ret dig af, nu flyg, nu stigl at stande?
Hvad vil jeg spørg' af dig? det er vel at befare,
Mand længe spørge skal, før Dummen hand skal svare.
O Amrams ædle Sæd, ved egen Moders siide,